

at Toldindtægterne ville stige. Ja, det har jeg selv sagt, jeg har sagt, at jeg antog, at de vilde stige med maaske 5 Millioner i Løbet af nogle Aar. Saa tilføjede ganske vist forsigtigvis den højtærede Minister ved „Tidernes naturlige Fremgang“. Ja, det gør Toldindtægter i det hele taget. Toldloves Udbytte stiger ved den naturlige Fremgang; allerede ved Befolkningens Tilvækst stiger det. Men det gælder naturligvis kun Told, der ikke er helt afskaffet, det vil den højtærede Finansminister være enig med mig i. De Toldpositioner, der helt ere afskaffede, stige ikke, og derfor er det en god gammel nationaløkonomisk Læresætning, at man aldrig tager en Nedsættelse til Nul, for saa kan den ikke stige. Selv om man sætter den nok saa langt ned, kan Indtægten dog ved forøget Forbrug vokse til at blive stor. Derfor maa jeg undtage de fiskale Toldsatser, som ere helt afskaffede, og det er ikke ganske faa. Men endelig maa jeg gøre opmærksom paa, at hvis vi havde beholdt den gamle Toldlov, vilde dens Indtægter være stegne ganske paa samme Maade. Den Fremgang, der kan haabes, finder ikke Sted paa Grund af, men *uagtet* den Toldlov, vi have.

Derefter vil jeg gerne slaa fast, at jeg ikke har hørt, at noget af de Tal, jeg har fremført i min Tale i Gaar — og det var mange —, er blevet rokket af den højtærede Minister, og navnlig har den højtærede Minister ikke afkræftet, at Toldreformen af 1908 bragte en Nedgang i Regnskabet for 1909—10 af 10,600,000 Kr. imod de 2,500,000 Kr.s Nedgang, som man havde sagt, den vilde bringe. Da den højtærede Minister selv betegnede de 10,600,000 Kr. som et formidabelt Tal, vil han ikke kunne fortænke mig i, at jeg har fremført det, men jeg fastholder det, og jeg kan heller ikke se, at det paa nogen som helst Maade er blevet rokket ved de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at bemærke, at det er mig ikke forstaaeligt, hvad den højtærede Finansminister kan lære fra nu af til i Juli Maaned i indeværende Aar — jeg antager, at det ogsaa er gældende nu, at man lægger Finanslovsforslaget i Slutningen af Juli Maaned. Man siger fra forskellige Sider, at jeg har udtalt, at Finanslovkommissionen i Folketinget ikke vil bringe Forslag om Besparelser ud over 1 Mill. Kr. Jeg har ikke sagt, at den ikke vil gøre det, men jeg har 2—3 Gange læst igennem, hvad Formanden for Finanslovkommissionen har udtalt i det andet Ting, og det har

jeg refereret. Men hvis det nu ogsaa kunde blive saaledes, at Kommissionen kunde komme til 1 Mill. Kr. mere, saa vilde det alligevel aldeles ikke være nogen tilstrækkelig Begrundelse for den højtærede Minister til at vente med, hvad han ellers vil gøre, for at høre, om der bliver Udsigt til 1 Mill. Kr. mindre Underskud, end der er nu, store Sager kan det ikke blive. Jeg holder mig i saa Henseende til den højtærede Trafikminister, som sagde: Der kan ikke være Tale om at spare mere end 1 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister siger: Jo, det maa endelig vente, det kan blive overordentlig meget. Jeg vilde ogsaa gerne se, at Kommissionen blev færdig, for saa kunde man dog blive fri for, at man efter Omstændighederne benytter den til at forøge og reducere Underskuddet paa Finansloven. Men jeg har læst den ærede Folketingsmand, Gehejmekonferensraad Deuntzers Udtalelser igennem to Gange og har ikke kunnet finde, at han har givet Udsigt til, at der kunde blive, endda i Løbet af et Par Aar, en Besparelse, der væsentlig vilde overstige 1 Mill. Kr. At jeg selv ganske vist er af en anden Mening, har jeg haft Lejlighed til at udtale i Gaar.

Det er altsaa i Grunden det eneste, jeg kan se, at den højtærede Minister har at vente paa. Nu siger den højtærede Minister: Jeg kan dog virkelig ikke gaa hen og forhøje Toldskatterne. Jeg vil spørge den højtærede Minister: Hvorfor ikke? Hvorfor holdtvis meget lettere vilde det ikke være *midlertidig* at forhøje Toldskatterne med 10 pCt. for en bestemt kort Aarrække, lad os sige for 3 Aar, og derefter for 1 Aar ad Gangen? Det vilde give den højtærede Minister 3—4 Mill. Kr. uden en eneste Times Udsættelse. Jeg skal straks komme til de andre Love, som ere forelagte. Nu har den højtærede Finansminister i Dag anmeldt, til Oplysning efter vor Anmodning, at han til Efteraaret vil fremsætte Lovforslag om Forhøjelse af de direkte Skatter og Forslag om Forhøjelse af de indirekte Afgifter, Forbrugsafgifterne. Vel, naar det nu er den højtærede Ministers Agt — og permanente personlige Skatter tror jeg heller ikke, den højtærede Minister vil være meget glad ved, for det er jo, som han sagde, ikke saa let for Befolkningen at bære mere af den Slags —, hvorfor kunde den højtærede Minister saa ikke allerede nu komme med Forslag om en midlertidig Forhøjelse af de indirekte? Det er jo efter engelsk Mønster. Jeg ved, at den højtærede Finansminister har til-